

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 1170
Warszawa, 2 grudnia 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjętą przez Senat na 31. posiedzeniu w dniu 1 grudnia 2016 r. uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

- o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wraz z projektem tej ustawy.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senator Grażynę Sztark do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Z poważaniem

(-) Stanisław Karczewski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 grudnia 2016 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci
Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Jednocześnie upoważnia senator Grażynę Sztark do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5) poszukiwanie miejsc spoczynku osób poległych w walkach o niepodległość i zjednoczenie Państwa Polskiego, a zwłaszcza tych, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem totalitarnym lub wskutek represji totalitarnych lub czystek etnicznych;
 - 6) prowadzenie działalności związanej z upamiętnianiem historycznych wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego, zarówno w kraju, jak i za granicą, a także miejsc walk i męczeństwa innych narodów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 2) w art. 53 w pkt 7 skreśla się wyrazy „w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”;
- 3) w tytule rozdziału 6a skreśla się wyrazy „w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”;
- 4) w art. 53b skreśla się wyrazy „w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”;
- 5) w art. 53f w ust. 2 w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zakłada poszerzenie zakresu przedmiotowego ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (ustawy o IPN).

Przepis art. 1 pkt 5 ustawy o IPN wskazuje, że ustawa ta reguluje poszukiwanie miejsc spoczynku osób poległych w walkach o niepodległość i zjednoczenie Państwa Polskiego, a zwłaszcza tych, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem totalitarnym lub wskutek represji totalitarnych lub czystek etnicznych w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r. Z kolei art. 1 pkt 6 zakłada, iż ustawa o IPN, w granicach tego samego okresu, reguluje prowadzenie działalności związanej z upamiętnianiem historycznych wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego, zarówno w kraju, jak i za granicą, a także miejsc walk i męczeństwa innych narodów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy podnieść, że zawężenie działalności Instytutu Pamięci Narodowej, w zakresie zadań określonych w art. 1 pkt 5 i 6 ustawy o IPN, jedynie do okresu od dnia 8 listopada 1917 r. może, w sposób nieuzasadniony, ograniczyć możliwości działania Instytutu. W szczególności istotnym jest, iż podobnego zawężenia – w zakresie działalności związanej z upamiętnianiem historycznych wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego, zarówno w kraju, jak i za granicą, a także miejsc walk i męczeństwa innych narodów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – nie zawierała obowiązująca do dnia 1 sierpnia 2016 r. ustawa z dnia 21 stycznia 1988 r. o Radzie Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, która to ustawa regulowała dotychczas materię związaną z upamiętnieniem historycznych wydarzeń. Dotychczasowe zadania Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, na mocy ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 749) przejął Instytut Pamięci Narodowej oraz (bez ograniczeń związanych z datą upamiętnianych historycznych wydarzeń) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Zadania te w dużej mierze nie tylko krzyżują się, ale wręcz nakładają na siebie. Sam brak wyraźnego rozdziału zadań nie może być podstawą do ograniczenia kompetencji Instytutu Pamięci Narodowej jedynie do upamiętnienia wydarzeń w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.

Projekt ustawy zmierza do zagwarantowania możliwości prowadzenia działalności związanej z upamiętnianiem historycznych wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego, a także miejsc walk i męczeństwa innych narodów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do wydarzeń, miejsc oraz postaci sprzed 8 listopada 1917 r. (zmiana art. 1 pkt 6 ustawy o IPN). Celem projektu jest także umożliwienie poszukiwania przez IPN miejsc spoczynku osób, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem totalitarnym lub wskutek represji totalitarnych lub czystek etnicznych w okresie sprzed 8 listopada 1917 r. (zmiana art. 1 pkt 5, art. 53 pkt 7, tytułu rozdziału 6a, art. 53b, i art. 53f ust. 2 pkt 1 ustawy o IPN).

Proponowana zmiana art. 1 pkt 5 i 6 ustawy o IPN sprowadza się do wykreślenia sformułowania „w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”. W konsekwencji analogiczne zmiany powinny objąć też art. 1 pkt 5, art. 53 pkt 7, tytułu rozdziału 6a, art. 53b, i art. 53f ust. 2 pkt 1 ustawy o IPN.

Termin wejścia w życie zmiany został określony na dzień następujący po dniu ogłoszenia. Zapewnia więc minimalną *vacatio legis*. Jednocześnie tak krótki okres spoczywania ustawy uzasadniony jest charakterem wprowadzanej zmiany, która nie dotyczy bezpośrednio praw i wolności obywatelskich.

Projektowana ustawa wywoła pozytywne skutki społeczne. Umożliwi wykonywanie zadań związanych z ochroną miejsc pamięci i męczeństwa przez Instytut Pamięci Narodowej także w zakresie ochrony miejsc związanych z okresem sprzed 8 listopada 1917 r. Nowelizacja umożliwi też poszukiwanie przez Instytut miejsc spoczynku osób, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem totalitarnym lub wskutek represji totalitarnych lub czystek etnicznych w okresie sprzed 8 listopada 1917 r.

Projekt nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

W trakcie prac nad projektem swoje opinie – do wersji projektu sprzed pierwszego czytania, zakładającego jedynie zmianę art. 1 pkt 6 – przedstawili Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także – na posiedzeniu połączonych komisji rozpatrujących projekt w pierwszym czytaniu – przedstawiciel Instytutu Pamięci Narodowej. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego odniósł się negatywnie do przedstawionej zmiany, argumentując, że całość zadań związanych z upamiętnieniem historycznych miejsc, wydarzeń i postaci mieści się w kompetencji ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Przedstawiciel Instytutu Pamięci Narodowej wyraził pozytywną opinię o projekcie i uznał

cezurę czasową w ramach art. 1 pkt 6 za sztuczną, dzielącą w sposób nieuprawniony, np. działalność związaną z upamiętnieniem Legionów Polskich. Stwierdził, że Instytut jako „wyspecjalizowana jednostka ekspercka” powinna mieć możliwość prowadzenia działalności w zakresie upamiętnień dotyczących całego okresu historii Polski. Powołał się też na art. 53l ustawy o IPN, który po zniesieniu cezury czasowej, umożliwi IPN opiniowanie zezwoleń na wykonywanie trwałych znaków i obiektów upamiętniających walki i męczeństwo sprzed 8 listopada 1917 r.

Połączone komisje senackie rozpatrujące projekt w pierwszym czytaniu wprowadziły do niego poprawkę poszerzającą nowelizację także o zmianę art. 1 pkt 5 ustawy o IPN (w konsekwencji także art. 53 pkt 7, tytułu rozdziału 6a, art. 53b, i art. 53f ust. 2 pkt 1).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

<p>Tytuł projektu: Ustawa o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu</p> <p>Przedstawiciel wnioskodawcy: senator Grażyna Sztark</p> <p>Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Szymon Giderewicz, legislator, tel. 22 694 9097 Katarzyna Majewska, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9259</p>	<p>Data sporządzenia: 19 października 2016 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa senatorów</p> <p>Nr druku: 244, 244S</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Do zadań Instytutu Pamięci Narodowej (IPN) nowelizacją (z dnia 29 kwietnia 2016 r.) ustawy *o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu* dodano:

- „poszukiwanie miejsc spoczynku osób poległych w walkach o niepodległość i zjednoczenie Państwa Polskiego, a zwłaszcza tych, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem totalitarnym lub wskutek represji totalitarnych lub czystek etnicznych **w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.**” oraz
- „prowadzenie działalności związanej z upamiętnianiem historycznych wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego, zarówno w kraju, jak i za granicą, a także miejsc walk i męczeństwa innych narodów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, **w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.**”.

W konsekwencji uniemożliwiono wykonywanie przez IPN ww. zadań związanych z okresem sprzed 8 listopada 1917 r.

Natomiast analogiczne zadanie w zakresie ochrony miejsc pamięci i męczeństwa, należące do zniesionej Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa nie przewidywało powyższego ograniczenia czasowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przeredagowanie art. 1 pkt 5 i 6 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu poprzez usunięcie fragmentów tych przepisów, które odnoszą się do okresu „od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”.

Proponowane rozwiązanie umożliwi IPN poszukiwanie miejsc spoczynku osób poległych w walkach o niepodległość i zjednoczenie Państwa Polskiego oraz prowadzenie działalności związanej z upamiętnianiem historycznych wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego – również tych związanych z okresem sprzed dnia 8 listopada 1917 r.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na specyfikę zagadnienia porównanie z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach jest niecelowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Instytut Pamięci Narodowej			Możliwość objęcia ochroną miejsc pamięci i męczeństwa związanych z okresem sprzed 8 listopada 1917 r.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Uwagę do projektu zgłosił Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego (MKiDN). W opinii MKiDN ograniczenie prowadzenia przez IPN zadań w zakresie upamiętniania wydarzeń i postaci odnoszących się do okresu po dniu 8 listopada 1917 r. zostało wprowadzone celowo, bowiem zadania z zakresu upamiętnień dotyczących wydarzeń, miejsc oraz postaci sprzed dnia 8 listopada 1917 r. będą wykonywane przez MKiDN.

Na posiedzeniu połączonych komisji rozpatrujących projekt w pierwszym czytaniu pozytywną opinię o projekcie wyraził przedstawiciel Instytutu Pamięci Narodowej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W opinii MKiDN oszacowanie wpływu projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych jest na tym etapie niemożliwe, gdyż przyjęcie projektu w proponowanym kształcie będzie wymagało ponownego podziału kompetencji między IPN a MKiDN.
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak wpływu.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy	
Nie dotyczy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przepisy projektu będą miały zastosowanie od dnia jego wejścia w życie.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

SZEF KANCELARII SENATU

Jakub Kowalski

SK- 0401-12/16

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 09.12.2016.

Warszawa, dnia 9 grudnia 2016 r.

Szanowna Pani

Agnieszka Kaczmarska

p.o. Szef Kancelarii Sejmu

Szanowna Pani Minister

W związku z przesłaniem do Sejmu, podjętej przez Senat na 31. posiedzeniu uchwały z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (wraz z projektem tej ustawy), pragnę przekazać Pani Minister stanowiska podmiotów zewnętrznych przesłane do Senatu w toku postępowania zmierzającego do wypracowania przedmiotowego projektu ustawy.

Stanowiska w sprawie projektu ustawy przedstawiły następujące podmioty:

- 1) Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
- 2) Prokuratura Generalna Skarbu Państwa,
- 3) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem,

Jakub Kowalski

Warszawa, dnia 5 września 2016 r.

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
prof. dr hab. Piotr Gliński

DL. 1239 /16
DL.022.7-1518.2016.PK
dot. DDK/2188/16/MKo

Pan
Stanisław Gogacz
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo z dnia 18 sierpnia 2016 r. (znak BPS/KU-03/244/2/16), dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (druk senacki nr 244), poniżej uprzejmie przedstawiam opinię w zakresie rozwiązań zaproponowanych w projekcie.

Powyższy projekt ustawy sprowadza się do zmiany art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 152, z późn. zm.) polegającej na wykreśleniu z niego sformułowania „w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”.

Obecnie obowiązujący przepis art. 1 pkt 6 stanowi, iż ww. ustawa reguluje prowadzenie działalności związanej z upamiętnianiem historycznych wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego, zarówno w kraju, jak i za granicą, a także miejsc walk i męczeństwa innych narodów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.

Należy zauważyć, iż przepis ten został wprowadzony przez ustawę z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 749), na mocy której z dniem 1 sierpnia 2016 r. zlikwidowana została Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, a która wykonywała między innymi zadania z zakresu upamiętnień. Przepis ten czytać jednak i stosować należy w kontekście przepisów art. 6a ust. 1 ustawy o muzeach, wprowadzonych do niej na mocy cytowanej wyżej ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz niektórych innych ustaw, która przekazała ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, między innymi zadania w zakresie:

- sprawowania opieki nad miejscami pamięci narodowej oraz trwałymi upamiętnieniami faktów, wydarzeń i postaci z nimi związanymi w kraju i za granicą;
- wspierania inicjatyw w zakresie sprawowania opieki nad miejscami pamięci narodowej oraz trwałymi upamiętnieniami faktów, wydarzeń i postaci z nimi związanymi przez inne podmioty;
- dokonywania trwałych upamiętnień w miejscach pamięci narodowej, w tym w miejscach walk i męczeństwa Narodu Polskiego oraz upamiętnień związanych z nimi faktów, wydarzeń, postaci.

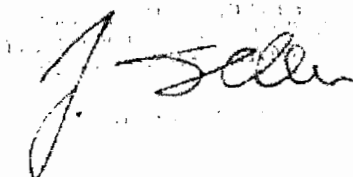
Zaś na mocy art. 6a ust. 2 ww. ustawy organy właściwe w sprawach wydawania zezwoleń na wykonanie trwałych znaków i obiektów upamiętniających walki i męczeństwo wydają zezwolenie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, z zastrzeżeniem uprawnień Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu opisanych we właściwych przepisach ustawy o IPN.

Powyższe wskazuje, że w żadnym wypadku nie jest błędem ustawodawcy ograniczenie możliwości prowadzenia przez IPN zadań w zakresie upamiętnień, jeśli wydarzenia, miejsca oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego związane są z okresem sprzed dnia 8 listopada 1917 r. i nie jest to istotne zawężenie zadań IPN w porównaniu z analogicznymi zadaniami zniesionej Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, gdyż pozostałe zadania z zakresu upamiętnień - dotyczące wydarzeń, miejsc oraz postaci w dziejach walk i męczeństwa Narodu Polskiego związanych z okresem sprzed dnia 8 listopada 1917 r. - będą wykonywane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także fakt, że ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej w art. 14 ust. 1 wskazuje, że do działu „kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” należą sprawy rozwoju i opieki nad materialnym i niematerialnym dziedzictwem narodowym oraz sprawy działalności kulturalnej, w tym mecenatu państwowego nad tą działalnością, a w szczególności w zakresie między innymi „miejsc pamięci narodowej, grobów i cmentarzy wojennych, pomników zagłady i ich stref ochronnych” nie ma żadnego zagrożenia, iż nie będą wykonywane zadania dotyczące ochrony miejsc pamięci i męczeństwa związane z okresem sprzed 8 listopada 1917 r. Brak kompetencji Instytutu Pamięci Narodowej w tym zakresie jest celowym zabiegiem ustawodawcy, który pozostawił je w odpowiedzialności dotychczas nadzorującego ROPWiM Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, przy którym, co do zasady, pozostają zadania w zakresie upamiętnień.

Jednocześnie informuję, że oszacowanie ewentualnych skutków finansowych ustawy w tym momencie nie jest możliwe. Przyjęcie jej w kształcie proponowanym przez Senat RP będzie oznaczało konieczność ponownego podziału kompetencji między Instytut Pamięci Narodowej a MKiDN, o czym mowa powyżej.

Z poważaniem,

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 3923109; fax: (+48) 022 3923120

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-412/16/ZŚP
W/10944 116

Warszawa, dnia 5 września 2016 r.

**Pan Senator Stanisław GOGACZ
PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI USTAWODAWCZEJ
SENATU RP**

Szanowny Panie Przewodniczący,

W nawiązaniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, przekazanego do zaopiniowania przy piśmie nr BPS/KU-034/244/5/16 z dnia 18 sierpnia 2016 r., uprzejmie informuję, że Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa nie zgłasza uwag do tego projektu.

2
pancio
[Signature]

